

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Domino Papæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

citò per vos vel nuntium vestrum fuerimus requisiti, castrum de Alansone vobis vel cui manducaveritis assignari omni occasione postposita faciemus, & ex nunc idem castrum profitemur nos vestro nomine possidere. Volumus etiam ut idem castrum nostris custodiatur expensis.

CAP. XIII. **I**N nomine Domini nostri Iesu Christi. Anno ejusdem incarnationis M C C I X. 11. Non. Septembris, anno pontificatus Domini Innocentij Papæ III. duodecimo. Ego G. de Fabrano Dei gratia Comes Fornalcaricenis juro super sancta Dei evangelia manu tacta tibi magistro Miloni Domini Papæ Notario A. S. L. quod stratas publicas per totum meum districtum securas servabo & faciam inviolabiliter observari. Item pedagia seu guidagia vel exactiones aliquas à transeuntibus per stratas mei districtus vel etiam per aquas nullatenus accipiam vel permittam accipi, nisi quæ vel quas antiqua Regum vel Imperatorum concessione me habere constiterit. Item Ecclesias omnes & domos religiosas in toto meo districtu in plenaria libertate servabo, videlicet quòd ab eis exactiones aliquas seu tallias nullatenus exigam vel exigi faciam, & defunctis earum rectoribus, ipsas vel domos earum minime spoliabo vel faciam spoliari, nec administrationi earum seu custodia occasione alicujus consuetudinis vel aliqua alia, nisi forte rogatus ab Episcopo vel Capitulo, me immiscere præsumam, sed omnia sine diminutione aliqua defunctorum successoribus reserventur, nec electioni Episcopi vel alterius rectoris Ecclesiæ faciendæ per me vel per quancunque aliam personam me immiscebo, nec aliquam violentiam faciam vel impedimentum præstabo quò minus electio canonicè ac libere celebretur. Item pacem seu trequam, sicut mihi per Ecclesiam Romanam vel ejus Legatum seu nuntium injunctum fuerit, bona fide servabo & faciam per meum districtum pro posse meo inviolabiliter observari. Item si aliqua persona ecclesiastica in meo districtu aliquos hæreticos nominaverit vel credentes, vel per me ipsum cognoscere potero aliquos hæresim prædicare vel facere conventicula illicita, ipsos persequar secundùm legitimas sanctiones, & eorum bona omnia infiscabo. Item Judæos ab omni administratione publica vel privata penitus removebo, & nullo unquam tempore eosdem vel alios ad eandem administrationem assumam vel aliam, nec eorum consilio utat contra Christianos, nec in domibus suis Christianos vel Christianas ad servitium suum eos permittam habere, & si contra hanc prohibitionem habuerint vel tenerint, tam Judæorum quam Christianorum morantium cum eisdem bona omnia infiscabo. Item Ecclesias incastellatas mei districtus ad arbitrium diocesani Episcopi vel aliorum Prælatorum ad quos pertinere noscuntur penitus diruam, vel etiam reservabo si quas duxerint reservandas, quas ipsis Prælatibus tradam, ut perpetuò possideantur ab eis. Item de me conquerebantibus secundùm tum vel alterius Legati vel judicis delegati seu ordinarij arbitrium justitiam faciam. Item si quis de meo districtu propter suos excessus excommunicatus fuerit, & commonitus ab ecclesiastico judice non satisfecerit infra mensem, ei centum solidos monetæ cursil, auferam, inmo quo-

libet mense in quo excommunicatus permanserit, ei summam auferam prætaxatam; si verò solvendo non fuerit, cum ponam sub banno. Hæc autem me dico facturum si ab ecclesiastico judice fuero certioratus. Ve autem hæc omnia per me ac successores meos firmius observentur, hæc castra, videlicet castrum de Lursmarin, & Perosum, & Cesaristam, tibi duxi obliganda nomine Romanæ Ecclesiæ, & cuicumque & quando-cunque volueris assignabo corporaliter possidenda, meis custodienda expensis, nec ea per me vel alios auferam, & si ablata fuerint, bona fide recuperabo ea, & restituum custodibus qui per te vel Romanam Ecclesiam fuerint deputati. Cum Comite juraverunt Bertrandus de Vilamauri, Ricavus de Insula major, Raimaldus Dalsini, Vv. de Sabrano, Vv. Gaufridus de Avinione, Vv. Cucuton, Bertrandus de sancto Maximo, Guigo Roza, R. de Sabrano, Vv. Raimundi de Vacheriis, Bertrandus de Pertuso.

CAP. XIV. **I**N nomine Domini nostri Iesu Christi. Anno ejusdem incarnationis M C C I X. 1 v. Idus Septembris, anno pontificatus Domini Innocentij Papæ III. duodecimo. Nos Consules & cives Cavellenses juramus super sancta Dei evangelia manu tacta tibi magistro Miloni Domini Papæ Notario A. S. L. de mandato & auctoritate tua quòd bona fide, sine omni malo ingenio, & sine fraude, consulemus & operam dabimus pro posse nostro quòd Dominus R. Comes Tolosanus &c. sicut in forma juramenti quod præstiterunt homines de Montepessulano plenius continetur.

DOMINO PAPÆ.

Sanctissimo Patri & Domino Innocentio Dei gratia summo Pontifici, frater Arnaldus dictus Abbas Cistercij, & Milo humilis servus ejus, tam debitum quam devotum voluntarie servitutis obsequium. Benedictus omnipotens Dominus, qui cum sit magnus in magnis, mirabilia gloriosius operatus in minimis, prosperum fecit verbum quod egressum est de ore vestro contra fidei subversores, qui peccatis exigentibus nimium pullularant in provincia Narbonensi. Ipso siquidem faciente dissipati sunt inimici ejus, & mox à facie ipsius fugerunt qui eum oderant & dissipaverant legem ejus. Advenientibus sanè illustri Duce Burgundie aliisque magnatibus cum tanta multitudine signatorum quanta inter Christianos non creditur aliquando convenisse, in eorum adventu usque adeo invalit tremor hypocritas ut quasi miraculosè fugerent ante faciem subsequen-tium, maxime post civitatis Biterrensis excidium & ruinam. Licet enim cives civitatis ejusdem per nos & suum Episcopum diligenter commoniti fuerint, eisdemque sub excommunicationis pena duxerimus injungendum ut vel hæreticos quos habebant cum rebus suis crucesignatis traderent, vel si hoc non possent, exirent de medio eorundem, alioquin sanguis eorum super capita sua esset, ipsi tamen nostris non acquieverunt monitis & mandatis, inmo super defendenda civitate contra signatos cum ipsis hæreticis juramento interposito convenerunt. Appropinquante igitur exercitu civitati, domini quorundam castrorum adjacentium malè sibi conscij, à facie

Epif. 108.
De victoria
habita contra
hæreticos.

signatorum fugerunt; sed milites & fideles reliqui castrorum ipsorum ad exercitum fiducialiter accedentes, se, sua, & ipsa castra in manus signatorum dederunt, fidelitatem eis & hominum facientes; & in vigilia beatae Mariae Magdalene redditum fuit nobis nobile quoddam castrum quod dicitur Servianum, cui alia plura castra, & ipsa bona admodum, appendebant. In crastino vero, in festo sanctae Mariae Magdalene, in cuius Ecclesia cives Biterrenses dominum * suum dudum proditorialiter interfecerant, manè obsessa est civitas; quae quidem natura loci, viris, & victualibus adeo videbatur munita quod per longum temporis putaretur posse quantumlibet exercitum sustinere. Verum quia non est fortitudo, non est consilium contra Deum, dum tractaretur cum Baronibus de liberatione illorum qui in civitate ipsa catholici censebantur, ribaldi & alij viles & inermes personae non expectato mandato Principum in civitatem fecerunt insultum, & mirantibus nostris, cum clamaretur *Ad arma, ad arma*, quasi sub duarum vel trium horarum spatio transcensis fossatis ac muro capta est civitas Biterrensis, nostrique non parcentes ordini, sexui, vel aetati, ferè viginti milia hominum in ore gladij peremerunt; factaque hostium strage permaxima, spoliata est tota civitas & saccenta, ultione divina in eam mirabiliter sentiente. Diffeminato ergo rumore tanti miraculi usque adeo territi sunt universi ut montana petentes & in via inter Bitterrensem & Carcassonam reliquerunt castra nobilia plusquam centum, referta tamen cibariis & reliqua suppellectili quam fugientes secum nequiverant asportare; inter quae castra erant quamplurima adeo natura loci, viris, divitiisque munita ut viderentur insulsum nostri exercitus posse facile longissimo tempore sustinere. Inde duce Domino, cuius ducebatur amore, in festo sancti Petri ad vincula totus Christi exercitus Carcassonam pervenit, civitatem utique populosam, & in sua perfidia tam loci fortitudine quam divitiarum abundantia gloriantem. Obsessa igitur civitate, in crastinum nostri fecerunt insultum in primum suburbium; quod utique licet vallo, muro, & propugnaculis valde munitum esset, nostri tamen inter imbres lapidum, inter tela balistarum, inter lanceas & gladios defendentium, quasi sub duarum horarum spatio omnia transcendentem, tam potenter quam mirabiliter intravere suburbium, ipsumque incendio vastaverunt. Inde vero erectis machinis, octavo die captum est majus suburbium, & ab ipsis civibus incendio devastatum. Conclusis igitur hostibus infra civitatis angustias, cum supra quam crederetur à nostris multa interitus cives ipsius laborarent inedia, se ac sua omnia & civitatem ipsam obtulere signatis, dummodo eis vita ex misericordia servaretur, & deducerentur securi tantummodo una die. Habito itaque communi consilio, quasi necessario Principes sunt induti ad hanc misericordiam faciendam; tum quoniam apud homines non videbatur civitas facile posse capi, utpote loci positione & humana industria munitissima, licet hoc facile Deo esset, qui omnia faciebat; tum quia plurimum timebamus ne si vi civitas caperetur, sicut de aliis locis jam contigerat, etiam in vitis Principibus, sive ab his qui nobiscum erant corpore sed non mente, sive

ab ipsis hostibus omnia incendio vastarentur; & sic huiusmodi necessitate ducti, sub praedicta forma recipi permittimus civitatem, ut ea per catholicos viros munita, reliquae civitates & castra quae occupavit exercitus ab haeresi per catholicorum prudentiam expientur, qua per incolarum nequitiam fuerant haecenus turpiter maculata. Ut igitur terra quam in fervorum suorum manibus Deus dedit, ad honorem ipsius sanctaeque Romanae Ecclesiae ac totius Christianitatis servetur, nobilis vir Simon de Monteforti, sanctitati vestrae, sicut credimus, bene notus, vir armis strenuissimus, fide devotissimus, ac totis viribus persequi desiderans haereticam pravitatem, in Principem & dominum terrae ipsius de communi consilio est electus; cuius quantum sit desiderium circa reparandum in partibus illis Ecclesiae Dei statum ex hoc evidenter apparet quoniam iam ipse disposuit ut de tota terra quam ibidem dederit ei Deus decimae & primitiae Ecclesiae cum integritate solvantur, ac si quis huic suo proposito contraret, ipsum tanquam suum & Ecclesiae inimicum totis viribus impugnet, ac de singulis liris terrae suae vult annuatim Romanae Ecclesiae denarios tres persolveri; & ne possit in ditione sua censura ecclesiastica vilipendi, constituit ut si castellanus per quadraginta dies in excommunicatione permanerit, antequam reconcilietur Ecclesiae centum solidos, si Miles fuerit, vel burgensis quinquaginta, si plebeius quilibet, viginti solidos componat; & in recognitionem domini Romanae Ecclesiae aliorum dominorum in omnibus salvo jure, dispostuit annis singulis certam vobis solvere pensionem. Pro ipso igitur & cum ipso beatitudini vestrae preces offerimus humiles & devotas quatinus in suis petitionibus, quas faciet per solemnes nuntios qui sunt pro eo ad sedem apostolicam accessuri, eum solita pietate dignemini exaudire; ut per favorem Romanae Ecclesiae terram illam prorsus emundet ab haeretica pravitate. Licet enim major pars exercitus ad partes suas redierit, expedito per Dei gratiam duorum mensium spatio quod vix sperabatur posse per biennium vel triennium expediri, adhuc tamen tot Milites alijque probi homines cum dicto nobili remanserunt quod, dummodo ab Ecclesia, cuius negotium ipse gerit, in expensis juvetur, facile sibi erit non solum acquisitam terram defendere, sed expulsi prorsus haereticis, praeter Tolosam, totam aliam occupare. Cum enim, praeter civitates, plusquam ducenta optima castra possideat, ac Vicecomitem Bitterrensem haereticorum pessimorum defensorum teneat vinculis compeditum, evidenter apparet eum ad manendam terram huiusmodi & aliam acquirendam multis viris ac viribus indigere. Multa quae desunt praedicti nuntij sanctitati vestrae referent viva voce, sicut qui semper praesentes fuerunt.

DOMINO PAPAE.

Sanctissimo Patri & Domino Innocentio Dei gratia apostolicae sedis summo Pontifici Simon Comes Leicestriae, Dominus Montisfortis, Bitterrensis & Carcassonensis Vicecomes, salutem, & tam debitae subjectionis quam reverentiae plenitudinem. Noverit sanctitas vestra quod audito mandato vestro mihi specialiter destinato, omni

* Trincavelum. Vide hist. Albig. cap. 15. & Guill. de Poit. Laur. c. 13.

Vide hist. Albig. cap. 16.

Vide hist. Albig. cap. 17.

Vide hist. Albig. cap. 18.

Appl. 100. De capto- cione baro- corum. 7 de infid. 111.